

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/201/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125372709
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Korbašová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6125372709.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Korbašovej, členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, dieťa rodičov: matka C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, t. č. bytom F. G. XX, B. a otec H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX, prechodne bytom I. XXX, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9P/81/2025-23 zo dňa 01.09.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, pracovisko Brezno č.k. 9P/81/2025-23 zo dňa 01.09.2025 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením vo výroku I. návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd citujúc § 324 ods. 1 – 3 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 361 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 328 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1 – 3 CSP, § 367 ods. 1 – 4 CMP, Čl. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“) vyhodnotil návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný. Uviedol, že matka s partnerom a maloletou od 01.08.2025 obývajú rodinný dom, ktorý v súčasnosti prerábajú, matka s partnerom zabezpečujú všetky materiálne a iné potreby maloletej. Maloletá má zabezpečené bývanie, zdravotnú starostlivosť, je prihlásená do materskej školy, na matku je pozitívne naviazaná. Matka v súčasnosti neužíva omamné látky, kolízny opatrovník pri násobnom sociálnom zisťovaní nezistil nedostatky v starostlivosti matky o maloleté dieťa. Otec žiadnym relevantným spôsobom neosvedčil svoje tvrdenie, že by sa matka správala podozrivo pod vplyvom návykových látok, nepredložil SMS komunikáciu s rodinou matky, na ktorú poukázal v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že matka, v ktorej osobnej starostlivosti sa aktuálne maloletá nachádza, starostlivosť o ňu zanedbáva. Vzhľadom na zistené skutočnosti, okresný súd vyhodnotil celú situáciu okolo osobnej starostlivosti o maloletú za dôsledok nedostatočnej komunikácie medzi rodičmi, ako aj príbuznými z matkinej strany. Na základe uvedených skutočností mal okresný súd za to, že tu nie je naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov ako základnej podmienky pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie v zmysle jeho návrhu, alternatívne, napadnuté uznesenie zruší a vec vráti na nové konanie. Podľa otca okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď uviedol, že matka sa od maloletej iba občas vzdalovala, pričom v skutočnosti sa v období

od 4. do 18. augusta 2025 o maloletú osobne nestarala. Matka tvrdila, že od 1. augusta býva v B., avšak až 14. augusta si presťahovala veci a vtedy formálne opustila E.. Poukázal aj na upozornenia zo strany rodiny matky maloletej. Dňa 05.08.2025 kontaktovala matka matky jeho matku s tým, že matka maloletej pôsobí nespoľahlivo a aby maloletú nepúšťal s ňou samotnú. Dňa 06.08.2025 ho matka matky informovala, aby si pre maloletú hneď prišli, len nemajú autosedačku, preto ešte nie sú na ceste a dňa 09.08.2025 bola maloletá na jej žiadosť odvezená do I. B. k sestre matky, kde zostala do 14.08.2025. Následne dňa 14.08.2025, keď dostal informáciu, že matka stále neprejavila záujem o maloletú, po predošlej telefonickej dohode s matkou matky si prišiel pre maloletú do I. B.. Rodičia matky a sestra matky mu dieťa odmietli vydať, uviedli, že maloletú dovezú o 1 – 2 dni, čo sa nestalo. Nie je pravda, že by kontaktoval sestru matky s tvrdením, že sa o maloletú nevie postarať, rovnako nie je pravda, že by sa u neho o maloletú starala jeho matka. Tvrdenie matky, že jej rodina „išla proti nej“, považoval za nepresvedčivé. Matka maloletej bola v minulosti odsúdená za drogovú trestnú činnosť a mala uloženú 5-ročnú podmienku, ktorá skončila len pred pol rokom. Je vedená ako dlžník na zdravotnom poistení. Ani raz, keď nechala maloletú bez dozoru na dlhý čas, nebola matka podrobená testu na prítomnosť drog, hoci to potvrdzovala jej rodina a sestra, čo vyvoláva pochybnosti o správnosti postupu kolízneho opatrovníka. Akcentoval, že u neho mala maloletá stabilitu a riadnu starostlivosť, u rodiny matky bola psychicky rozrušená a pýtala sa, prečo ju rodičia opustili.

4. V dodatku k odvolaniu otec upozornil na konanie rodičov a sestry matky, ktoré malo účelový charakter s cieľom pripraviť ho o možnosť riadne sa starať o maloletú. Tieto osoby mu opakovane odmietli odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti, hoci je jej otec. Vedome uvádzali nepravdivé tvrdenia, že už kontaktovali kolízneho opatrovníka, pričom ich skutočným zámerom bolo podať návrh na rýchle zverenie maloletej do ich starostlivosti. Rozširovali nepravdivé tvrdenia o jeho osobe, že sa nevie o maloletú postarať, čo je v rozpore s dôkazmi. Žiadal, aby odvolací súd tieto tvrdenia zohľadnil pri posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa a vyhodnotil ich správanie ako dôkaz o nespoľahlivosti rodiny matky v súvislosti so starostlivosťou o maloletú.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v kontexte odvolacej argumentácie otca primárne konštatuje, že nemal dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia a v preskúmanom uznesení dostatočne vyložil, z akých dôvodov návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odôvodnenie napadnutého uznesenia nevykazuje žiadne logické, skutkové ani právne medzery, je preto i objektívne presvedčivým (ktorou presvedčivosťou tu samozrejme je nutné mať na mysli schopnosť presvedčiť kohokoľvek s výnimkou toho, kto má záujem na celkom inom výsledku konania).

7. Okresný súd vecne správne poukázal na inštitút neodkladného opatrenia, ku ktorému krajský súd zdôrazňuje, že právna úprava neodkladného opatrenia vo veci ochrany maloletého dieťaťa vychádza z potreby bezodkladne riešiť situáciu, v ktorej sa maloleté dieťa nachádza. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva aj z ustanovení zákona o rodine. Sleduje sa najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní. Pri rozhodovaní o záujme maloletého dieťaťa sa zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, prostredie, v ktorom sa má dieťa zdržiavať, podmienky pre jeho zdravý duševný, telesný vývin. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len bezodkladnej úpravy rodinnoprávnych vzťahov. Bezodkladnosť opatrenia spočíva v tom, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania ani tretích osôb, pričom pri jeho nariaďovaní prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, pretože takéto dokazovanie presahuje rámec konania v časti o nariadení neodkladného opatrenia, keďže je v rozpore so zmyslom okamžitej a rýchlej ochrany dieťaťa.

8. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a posúdení odvolacích dôvodov otca, odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že návrh otca na dočasné zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti nie je dôvodný. Tak v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o posudzovanom

návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na ktorého závery v súlade s § 387 ods. 2 CSP, v spojení s § 234 ods. 2 CSP v plnej miere odkazuje, tak aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní otca proti uzneseniu súdu prvej inštancie nie je obsahom spisu osvedčená potreba okamžitej ingerencie súdu vydaním rozhodnutia v zmysle jeho návrhu. Odvolací súd akcentuje, že z obsahu návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, a ani z jeho odvolania nevyplývajú dostatočne osvedčené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prijatie takéhoto rozhodnutia bez vykonania potrebného dokazovania, pre ohrozenie záujmov maloletého dieťaťa a potreby úpravy v zmysle § 325 ods. 1 CSP. Otec takéto tvrdenia, o ktoré opieral potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, v nevyhnutnom rozsahu neosvedčil ani v odvolacom konaní.

9. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu postupoval správne, keď prihliadal na vec komplexne, posudzujúc nielen tvrdenia v podanom návrhu, ale zohľadňujúc aj tie skutočnosti, ktoré zistil zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, ako aj Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 9P/77/2025 o návrhu sestry matky na nariadenie neodkladného opatrenia na dočasné zverenie maloletej do jej náhradnej osobnej starostlivosti, ktorý návrh okresný súd uznesením č.k. 9P/77/2025-28 zo dňa 22.08.2025 ako nedôvodný zamietol. Okresný súd, podľa odvolacieho súdu, rovnako správne žiadal o prešetrenie aktuálnych pomerov maloletej, vzal do úvahy zistenia z tohto šetrenia vykonaného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, ktorý k udalosti ohľadom výkonu starostlivosti o maloletú zo strany matky, ktorá otca viedla k podaniu návrhu, uviedol, že nešlo o zanedbanie starostlivosti o maloleté dieťa zo strany matky, ale o nedorozumenie a nedostatočnú komunikáciu medzi rodičmi maloletého dieťaťa. Tento záver okresný súd správne zohľadnil a uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (ods. 17.). Odvolací súd k tomu dodáva, že ani tvrdenia otca uvedené v odvolaní opisujúce priebeh tejto udalosti, prípadne jeho ďalšie tvrdenia o pochybeniach vo výkone riadnej starostlivosti zo strany matky (pri odovzdávaní malo dieťa len papuče, v taške mokré a zničené topánky, osobné veci boli špinavé a nepoužiteľné), nevedli odvolací súd k nadobudnutiu presvedčenia o potrebe naliehavého zásahu formou nariadenia neodkladného opatrenia.

10. Pokiaľ otec v odvolaní poukázal na to, že matka bola v minulosti odsúdená za drogovú trestnú činnosť a mala uloženú 5 - ročnú podmienku, tieto tvrdenia boli okresnému súdu známe, ako vyplýva z ods. 3.2. napadnutého rozhodnutia okresného súdu, v rámci ktorého poukázal na zistenia úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v konaní vedenom pod sp.zn. 9P/77/2025. K užívaniu omamných a psychotropných látok matka sama uviedla, že tieto v minulosti užívala, bola aj väzobne stíhaná, závislá bola pred 6 rokmi, absolvovala 5 - ročný probačný dohľad, pravidelne bola testovaná s negatívnym výsledkom. Odvolací súd tieto skutočnosti na strane matky vníma citlivo, avšak uvádza, že ani tieto nezakladajú aktuálne potrebu neodkladnej a rýchlej úpravy, keďže nebolo v konaní žiadnym spôsobom osvedčené, že by sa tieto problémy na strane matky aktuálne opakovali a predstavovali by tak ohrozenie vo výkone riadnej starostlivosti o maloleté dieťa.

11. Doplňujúco odvolací súd uvádza, že výkon rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu bol upravený rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 1P/95/2021-102 zo dňa 20.04.2022, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola maloletá s účinnosťou od 24.11.2021 zverená do osobnej starostlivosti matky (výrok I. rozsudku). Pokiaľ otec zvyrazňuje vo svojom odvolaní, že u neho má maloletá stabilitu a riadnu starostlivosť, u rodiny matky bola maloletá psychicky rozsušená, rodina matky účelovo marí výkon jeho rodičovských práv, tieto tvrdenia môžu byť vyhodnotené v prípadnom konaní o zmene posledného súdneho rozhodnutia po vykonaní riadneho dokazovania. Aktuálne však skutočnosti uvádzané otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nenasvedčujú, že by v prípade absencie ním navrhovanej zmeny aktuálnej úpravy vznikla na právach maloletej nenapraviteľná ujma v dôsledku nedostatočnej starostlivosti zo strany matky. V tomto štádiu konania ani odvolací súd nemal osvedčené podmienky pre vyhovieť návrhu otca na autoritatívny zásah súdu formou bezodkladnej úpravy pomerov.

12. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo vyvolanom odvolacom konaní odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

13. Na základe uvedeného nebol ani jeden z odvolacích dôvodov otca zhodnotený ako relevantný, a preto vo vyvolanom odvolacom konaní neboli splnené podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia

okresného súdu, ani pre jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Krajský súd preto uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, § 2 ods. 1 CMP.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.